

Olhão -Faro - Armação de Pêra.

Weg naar Faro.

27-2-2010. Olhão - Faro - Armação de Pêra.

Na opnieuw veel regen in de nacht en nog wat in de ochtend vertrekken we met 5525 km achter de rug om 9.50 naar Faro. Daar zetten we Zippy op de Largo de São Francisco vlak bij de oude stad. Van 10.45 tot 12.10 bezoeken we dan het oude deel van deze stad. Zie de PDF-fles: [Faro](#) en [Sé-Faro](#).

We hebben mazzel met het weer. Tijdens het wandelen in de stad is het droog. Later onderweg naar Quarteira vangen we slechts enkele druppels. Het is wel steeds harder gaan waaien. Als ik voor de lunch op een illegale camperplaats in Quarteira even aan het strand naar de kolkende zee kijk, dan laat de wind de pijpen van mijn broek klapperen!

Faro.

Onderweg naar Quarteira.

Aan strand bij Quarteira.

Wilde zee bij Quarteira.

Aan strand bij Quarteira.

Quarteira.

Om kwart voor twee doen we in Quarteira boodschappen om dan aan de zeer luxe jachthaven van Vilamoura bij een vijgeboom een cache op te duiken. Het waait zo hard dat zelfs in deze goed afgeschermdde haven de boten stevig heen en weer schommelen.

Haveningang van Vilamoura.

Jachthaven, Vilamoura.

Sloop.

Dadelpalm.

Marina, Albufeira.

We rijden door naar Albufeira. (Ook nu is er onderweg niet veel bijzonders te zien.) Heel apart zijn de zeer kleurrijke hoge flats aan deze haven. Bij een voetbrug, die zo te zien geen enkele functie heeft, kunnen we een cache weer eens niet vinden. We rijden door naar het iets verder aan de kust gelegen Armação de Pêra en een camperplaats daar hoog boven op de kliffen.

Tineke is niet helemaal lekker vandaag en gaat 2 uurtjes pitten. Ik schrijf en plak het verhaal actueel. Een hele klus weer vandaag.

Buiten is de wind enigszins gaan liggen, de golven zijn nog lang niet rustig.

Gebouwen aan de Marina in Albufeira.

Albufeira.

Armação de Pêra - Portimão - Lagos.

28-2-2010. Armação de Pêra - Portimão - Lagos.

's Morgens kijken we eerst nog hoe de kust er hier uit ziet: Hoge zandrotsen aan een wilde zee.

Om 9.20 vertrekken we weer met 5602 km sinds thuis. Het is half bewolkt en dus best zonnig, een hele verbetering ten opzichte van de laatste dagen.

Armação de Pêra.

Brug over de Rio Arabe.

Getijdemolen bij Rio Arade?

Na 20 minuten steken we de brede moddervlakten van Rio Arade over met rechts van de weg een getijdemolen. Om 10 uur komen we bij Portimão aan de Praia da Rocha, een schitterende zwaar geërodeerde kust, die de vergelijking met de “12 Apostels” van Zuid-Australië met gemak aan kan. We hebben zo her en der in de wereld al veel soorten zandsteen gezien, maar zo zacht, zo weinig steen nog niet. Uiteraard ziet men de verschillende hardheden van diverse lagen in de vorm van de rotsen terug.

Praia da Rocha, Portimão.

Dat levert uitstekende richels op, of gaten en poortjes. We dalen af naar het gladde strand om het een en ander ook vanuit de nabijheid te kunnen bekijken. Ver gaan we niet, want opkomend water kon wel eens de weg terug afsnijden.

Praia da Rocha, Portimão.

Dan gaat het door naar het in de buurt liggende strand van Alvor. Dat is op zich veel minder interessant, maar geeft wel alvast een mooi zicht op de rotskust van Lagos.

We rijden in een grote boog om de delta's van enkele rivieren via Lagos direct door naar een volgend natuurfenomeen: Ponta da Piedade. Dat ligt net buiten Lagos. Een vuurtoren markeert deze rotskust, die nog indrukwekkender is dan die van Praia da Rocha zoëven!

Het strand van Alvor.

Praia da Rocha, Portimão.

We wandelen over de rotsen langs de kliffen af om de vuurtoren heen. Hier is de natuur wel heel erg creatief aan het beeldhouwen geweest: Steile kliffen, loodrechte cilindrische pijpen tot aan het water, poorten, waar je maar kijkt. Grandioos is een te zwakke uitdrukking. Probeer zelf een voorstelling van dit te maken aan de hand van de foto's op deze en de volgende bladzijden.

Ponta da Piedade, Lagos.

Ponta da Piedade, Lagos.

Ponta da Piedade, Lagos.

Ponta da Piedade, Lagos.

Tegen een uur rijden we terug Lagos in en vinden na een “enge” rit door smalle straatjes van de binnenstad een mooi camperplekje aan de boulevard bij de jachthaven. 500 m van de binnenstad af. Prima dus.

Van kwart voor drie tot dik vier uur bekijken we dan die heel aardige binnenstad. Weliswaar niet van de Faro-kwaliteit, maar het heeft zeker een heel prettige sfeer.

Lagos.

Lagos.

We ontdekken een winkeltje dat prachtige minikastjes heeft met felgekleurde keramiek-laadjes. Een prachtig aandenken aan de Algarve, ware het niet dat het winkeltje dicht is. Morgen dus nog maar eens kijken.

We bezoeken de kerk die tegen de boulevard aan ligt en lopen dan een café in om wat te drinken. Allebei een porto, die heel goed smaakt. Dat mag ook wel, want ik moet er •8,40 voor afrekenen. Dergelijke prijzen hebben we al lang niet meer meegemaakt.

Nauwelijks zijn we weer buiten of het begint te regenen. Regenen? Nee, hozen, zodat we al snel dekking zoeken onder een grote luifel. Daar krijgen we al snel gezelschap van meerdere zonzzoekers. We staan er wel een half uur voor het ophoudt en we weer door kunnen.
's Avonds heb ik genoeg te doen aan het verslag, Tineke amuseert zich met een verhaal over Lapland uit een Het Beste Boek van Readers Digest.

Aalscholvers.

Lagos - Cabo de São Vicente - Sagres.

Camperplek in Lagos.

1-3-2010. Lagos - Cabo de São Vicente - Sagres.
‘s Morgens voor we weg gaan, maken we een rondje om de jachthaven heen. We zien op de diverse torens ooievaarsnesten. Prachtig natuurlijk.
We pikken een cache bij de gewone brug op en lopen over de voetgangersbrug weer naar de camper terug. Vervolgens zoeken we dat winkeltje met die souvenirkastjes nog eens op. Maar ook nu is die dicht. De buurman weet te vertellen, dat het misschien rond de middag even open is! Daar willen we niet op wachten.

Brug naar de jachthaven.

Marina in Lagos.

Oeverloper, *Actitis hypoleucos*.

Oeverloper, *Actitis hypoleucos*.

Om 10.40 gaan we dan weer door. We rijden naar het strand van Zavial, waar Tineke een cache van de heuvelrug af plukt. Aan de waterkant staan enige surfers zich om te kleden. Surfen met die wilde zee en zoveel rotsen in het water?

Weggetje naar het strand van Zavial.

De weg naar Praia Zavial.

Praia Zavial.

Praia Zavial.

Surfers ver op zee.

Gevonden!

Verderop aan Praia de Ingrina lopen we tussen grof gesteente door een heuvel aan zee op en vinden vrij rap de 2e cache van vandaag. Wat belangrijker is, is dat dit opnieuw een heel aardig stukje natuur is. We zien er veel op madeliefjes lijkende bloemen en lage cistusstruikjes, die aarzelend beginnen te bloeien.

Praia Ingrina.

Praia Ingrina.

Praia Ingrina.

Via Vila do Bispo rijden we naar enkele kapen in het uiterste zuid-westen van Europa.
We lunchen op een parking van Cabo Beliche, van waar men goed zicht heeft op de andere rotsformaties die ver in zee steken.

Vila do Bispo.

Cabo Beliche.

Cabo de São Vicente.

Cabo de São Vicente.

Een mooie geocoin.

Zicht vanaf Cabo de São Vicente.

Dé plek is echter Cabo de São Vicente, die nog westelijker dan IJsland ligt. Een bord daar laat de extreme uiteinden van (West?) Europa zien: De Noordkaap, Cyprus in het oosten en Malta in het zuiden.

Uiteraard staan hier enkele souvenirstalletjes. Bijvoorbeeld eentje met fossielen en een met keramiek. Daar vinden we eindelijk iets voor Harold, een blauwe vis. Dat moet hij wel mooi vinden, niet?

Ook hier vinden we de cache op een keien- struikenveld. We wisselen er geocoins om.

De laatste cache vandaag ligt iets terug op nog een kaap, die van Ponta Gordo. Het veld hier wemelt werkelijk van de bloeiende planten. Maar ook van de rotzooi, die vissers op deze hoge kust achterlaten. Bierflessen b.v.

De andere uiteinden van Europa.

Engels gras?

Cistus sp.

Narcissus bulbocodium.

Cabo Beliche.

Sagres.

Kust bij Sagres.

Sagres.

Haven van Sagres.

We zijn nu aan de terugweg naar huis begonnen. Cabo de São Vicente was immers het verste punt van deze vakantie.

We gaan naar de heel aardige camperplaats bij het I-kantoor en de zee van Sagres.

We kuieren het verrassend kleine stadje eens door. Kijken even bij de vissershaven en drinken op de weg naar Zippy terug een glaasje wijn bij een van de barretjes aan de hoofdweg.

Al met al was het weer een heel mooie vakantiedag vandaag.

Vervolg van de reis.

Camperplek achter het I-kantoor van Sagres.